

відмовитися від утворення окремого Українського фронту. Українці відхилили вимоги і звинуватили більшовицьку Росію у втручанні у внутрішні справи України та розпалюванні ворожнечі. Раднарком, своєю чергою, оголосив Центральну Раду “в стані відкритої війни проти Радянської влади в Росії і на Україні”.

7 січня 1918 року більшовики оголосили загальний наступ на Україну. У середині січня 1918-го вони встановили контроль майже на всьому Лівобережжі та просувалися на Київ. За таких умов 22 січня 1918 року Українська Центральна Рада IV Універсалом проголосила незалежність Української Народної Республіки.

Напередодні бою

Більшовицькі сили наступали на Київ з двох напрямків. Загін під командуванням Михайла Муравйова просувався Полтавщиною, в той час як на Чернігівщині діяв 1-й Мінський революційний загін на чолі з Рейнгольдом Берзіним. Вважаючи полтавський напрямок найбільш загрозливим, українське командування спрямувало туди найбільш боєздатні частини, зокрема, Січових стрільців та Гайдамацький кіш Слобідської України.

Всупереч розрахункам, основні сили загону Муравйова вирушили на з'єднання з Мінським революційним загonom. 28 січня вони заволоділи ключовим пунктом української оборони на Чернігівщині – станцією Бахмач. Здавалося, більше нічого не завадить більшовицькому наступу на Київ.

На підступах до столиці Муравйов закликав: “Наше бойове завдання – взяти Київ... Жаліти київських мешканців нема чого, вони терпіли гайдамаків – нехай знають нас і одержать відплату. Жодного жалю до них! Кров'ю заплатять вони нам. Якщо треба, то каменя на камені не залишимо”.

Проте вже наступного дня на станції Крути їхній наступ зупинили українські частини, до яких підійшло підкріплення – курсанти Київської юнацької військової школи імені Богдана Хмельницького сотника Аверкія Гончаренка та добровольці Помічного студентського куреня Січових стрільців (18–20-річні юнаки з Університету святого Володимира, Українського народного університету, Київської гімназії Кирила та Мефодія). До курсантів юнацької школи, студентів і гімназистів приєдналося ще десь 80 добровольців із підрозділів Вільного козацтва з Ніжина.

Перші кіборги

29 січня 1918 року в Крутах перебувало до 520 українських вояків, юнаків і студентів при 16 кулеметах та з однією гарматою на залізничній платформі. У росіян була десятикратна перевага в живій силі, мали бронепотяг та артилерію.

Військами УНР під Крутами командував Аверкій Гончаренко. Завдяки вигідній позиції і героїзму бійців українцям вдалося завдати росіянам значних втрат і стримати наступ до темряви. Потім під тиском ворога більшість підрозділів організовано відступили до ешелонів на станції неподалік і вирушили в бік Києва, руйнуючи за собою залізничні колії. Але одна студентська чота – 27 юнаків, заблукавши у темряві, повернулися до станції Крути, яка на той час уже була зайнята більшовиками. Вони потрапили в полон.

Карували, а потім стратили. Згодом частину
58E2D9E7E900307B04000009C702D00B2F97C00
Підписувач Дробович Антон Едуардович
Дійсний з 19.12.2019 0:00:00 по 19.12.2021 0:00:00

На сьогодні відомі прізвища 20 з них. Це студенти Народного університету Олександр Шерстюк, Ісидор Пурик, Борозенко-Конончук, Головащук, Чижов, Сірик, Омельченко (сотник); студенти Київського університету святого Володимира Олександр Попович, Володимир Шульгин, Микола Лизогуб, Божко-Божинський, Дмитренко, Андрій; гімназисти 2-ї Кирило-Мефодіївської гімназії Андрій Соколовський, Євген Тернавський, Володимир Гнаткевич, Григорій Піпський, Іван Сорокевич, Павло Кольченко (прапорщик), Микола Ганкевич.

Загалом у бою під Крутами загинуло з української сторони, за різними оцінками, 70–100 осіб.

Втрати більшовицьких військ сягали 300 вояків.

Брестський мирний договір

Затримавши ворога на чотири дні, українські війська дали змогу укласти Брестський мир між Українською Народною Республікою і державами Четверного союзу. Перемовини закінчилися 9 лютого 1918 року підписанням Брестського мирного договору. Він визначав:

- визнання Четверним союзом самостійної Української Народної Республіки суб'єктом міжнародних відносин;
- перехід Холмщини та Підляшшя до складу України; Східна Галичина та Буковина мали бути виділені в окремий коронний край Австро-Угорщини;
- кордон із Польщею, що мав бути визначений комісією “на основі етнографічних відносин і бажань людности”;
- відмову сторін від взаємних претензій на відшкодування збитків, спричинених війною;
- обмін військовополоненими та встановлення дипломатичних відносин;
- постачання УНР іншій стороні до 31 липня 1918 року 60 мільйонів пудів хліба, 2750 тисяч пудів м'яса, іншу сільгосппродукцію та промислову сировину.

Тим часом 4 лютого 1918 року більшовицькі війська Михайла Муравйова підійшли до Києва. Під гуркіт гармат Центральна Рада приймала найрадикальніші закони – про ліквідацію права власності на землю та демобілізацію.

Через два дні почався масований артилерійський обстріл, ще через 3 дні муравйовці ввірвалися в місто. Розгорнулося мародерство і полювання на українських чиновників, офіцерів, усіх “підозрілих”. Жертвами “червоного терору” стали декілька тисяч киян. Вже наприкінці лютого 1918 року завдяки підтримці німецьких та австро-угорських військ українці почали звільнення України від більшовиків. У квітні було звільнено майже всю Україну.

Бій під Крутами став боєм за майбутнє України.

Корисні Інтернет-посилання:

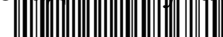
- Андрій Любарець. “Бій під Крутами у історичній пам’яті”:
<http://www.istpravda.com.ua/research/2012/01/29/70470/>

- В’ятрович Володимир. “Крути – бій за майбутнє”:

<http://www.istpravda.com.ua/authors/viatrovych/56ab02d9b63d0>

Сертифікат
58E2D9E7E000307B040900009C702D00B2F97C00
Підписувач Дробович Антон Едуардович
Дійсний з 19.12.2019 0:00:00 по 19.12.2021 0:00:00

УКРАЇНСЬКИЙ ІНСТИТУТ
НАЦІОНАЛЬНОЇ ПАМ’ЯТІ
(спогляди учасника):

77/2.3-06-21 від 14.01.2021

- <http://kruty.org.ua/spogady/64-q-q->
- “Завдяки Крутам УНР визнали державою”: інтерв’ю із професором Володимиром Сергійчуком: <http://www.istpravda.com.ua/articles/2013/01/29/110360/>
 - Інтерв’ю з Ярославом Файзуліним. “Що спільного між героями Крут та «кіборгами» Донецького аеропорту?»: <https://dzerkalo.media/shho-spilnogo-mizh-geroyami-krut-ta-kiborgami-donetskogo-aeroportu/>
 - Ісаюк Олеся. “Шість тез про Крути або Що не так із традиційним баченням подій 29 січня 1918 року”: https://lb.ua/blog/isayuk_olesya/293772_shist_tez_pro_kruti_abo_shcho_iz.html
 - Лоський І. Крути (спогади учасника): <http://kruty.org.ua/spogady/59--qq>
 - Михайлик М. День 29 січня 1918 року (спогади учасника): <http://kruty.org.ua/spogady/62-q-29-1918q->
 - Михайло Ковальчук. “Бій під Крутами: відомі й невідомі сторінки”: <http://www.istpravda.com.ua/research/2014/01/29/141189/>
 - Монкевич Б. Бій під Крутами (спогади учасника): <http://kruty.org.ua/spogady/60-2008-10-04-20-48-42>
 - Файзулін Ярослав. “Бій під Крутами: як відрізнити історичну правду від міфу”: <http://tyzhden.ua/History/40792>
 - Ярослав Тинченко. “Життя після Крут. Як склалася доля учасників січневого бою”: <http://www.istpravda.com.ua/articles/2011/01/28/19369/>

Тематичні матеріали Українського інституту національної пам'яті

1. Методичні рекомендації до 100-річчя Української революції 1917–1921 років
<https://uinp.gov.ua/informaciyni-materialy/vchytelyam/metodychni-rekomendaciyi/metodychni-rekomendaciyi-do-100-richchya-ukrayinskoji-revoluciyi-1917-1921-rokiv>
2. Перші кіборги. До річниці бою під Крутами. Інформаційні матеріали
<https://uinp.gov.ua/informaciyni-materialy/bibliotekaryam/pershi-kiborgy-do-richnyci-boyu-pid-krutamy>
3. Настільна гра “Українська революція 1917-1921”
<https://uinp.gov.ua/informaciyni-materialy/vchytelyam/navchalni-igry/nastilna-gra-ukrayinska-revoluciya-1917-1921>
4. Інфографіка "Крути - Бій за майбутнє"
<http://unr.uinp.gov.ua/mediagallery/infografika/infografika-kruti-biy-za-maybutne>
5. Схема бою під Крутами, що подавалася в праці Аверкія Гончаренка
<http://unr.uinp.gov.ua/documents/skhema-boyu-pid-krutami-shcho-podavalasya-v-pratsi-averkiya-goncharenka>
6. Про Крути з першоджерел
<https://old.uinp.gov.ua/news/pro-kruti-z-pershodzherel-0>
7. Соціальна реклама до Дня пам'яті Героїв Крут
<https://mega.nz/folder/spARxCjJ#oCcwlyhXcrqvRCnCPYD5EQ>

Сертифікат
58E2D9E7F900307B040000009C702D00B2F97C00
Підписувач Дробович Антон Едуардович
Дійсний з 19.12.2019 0:00:00 по 19.12.2021 0:00:00

УКРАЇНСЬКИЙ ІНСТИТУТ
НАЦІОНАЛЬНОЇ ПАМ'ЯТІ

77/2.3-06-21 від 14.01.2021